

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (A. Miron)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, L. Pruteanu, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al MAI privind încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017,

c o n s t a ț ă :

La 22 februarie 2017, Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al MAI privind încasarea datoriei de 19 680,21 de lei și a taxei de stat în mărime de 590,40 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” în baza contractului nr.295822 încheiat cu Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al MAI a prestat servicii de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate.

Încălcând obligațiile contractuale, pîrîtul n-a achitat plata pentru serviciile acordate pentru perioada martie 2016 – decembrie 2016, suma datoriei constituind 19 680,21 de lei.

A menționat că în adresa pîrîtului, prin scrisoare recomandată, a fost expediată reclamația nr.11.5-08/2010 din 24 decembrie 2016.

În procesul examinării cauzei, reclamantul a concretizat cerințele acțiunii solicitînd încasarea din contul pîrîtului a taxei de stat în mărime de 590,40 de lei, așa cum la data de 28 martie 2017 pîrîtul a achitat datoria integral după depunerea acțiunii, fapt confirmat prin actul de control a datoriilor din 23 mai 2017.

Prin hotărârea din 31 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al MAI privind încasarea sumei și s-a încasat de la Inspectoratul

Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al MAI suma de 590,40 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată achitate sub formă de taxă de stat.

Prin decizia din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al MAI, s-a casat hotărârea din 31 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al MAI privind încasarea sumei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat că prima instanță greșit a respins poziția pârâtului și nu a acceptat în calitate de probă acordul nr.02 la contract privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă și recepționarea apelor uzate, potrivit căruia Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al MAI nu are restanțe la plata serviciilor prestate pentru anul 2016, iar furnizorul la 22 februarie 2017 a înaintat acțiunea și a pretins existența unor datorii pentru anul 2016, fără a cere sau a contesta acordul nominalizat.

Prima instanța nu s-a referit și nu a dat apreciere acestei probe, nu a motivat cauza neadmiterii acestui acord în calitate de probă pertinentă și utilă cauzei.

La 25 iulie 2018, Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău cu menținerea fără modificări a hotărârii din 31 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În susținerea recursului recurentul a indicat că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art.432 alin.4) Cod de procedură civilă.

A menționat că de către instanța de apel nu au fost elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, așa cum instanța de fond la momentul pronunțării hotărârii a aplicat corect normele de drept material și normele de drept procedural, creînd condiții imparțiale și obiective întru exercitarea drepturilor participanților la proces în cadrul examinării cauzei în fond.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 05 iunie 2018 (f.d.98) lipsind însă date privind recepționarea acesteia, recursul declarat la 25 iulie 2018 de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh